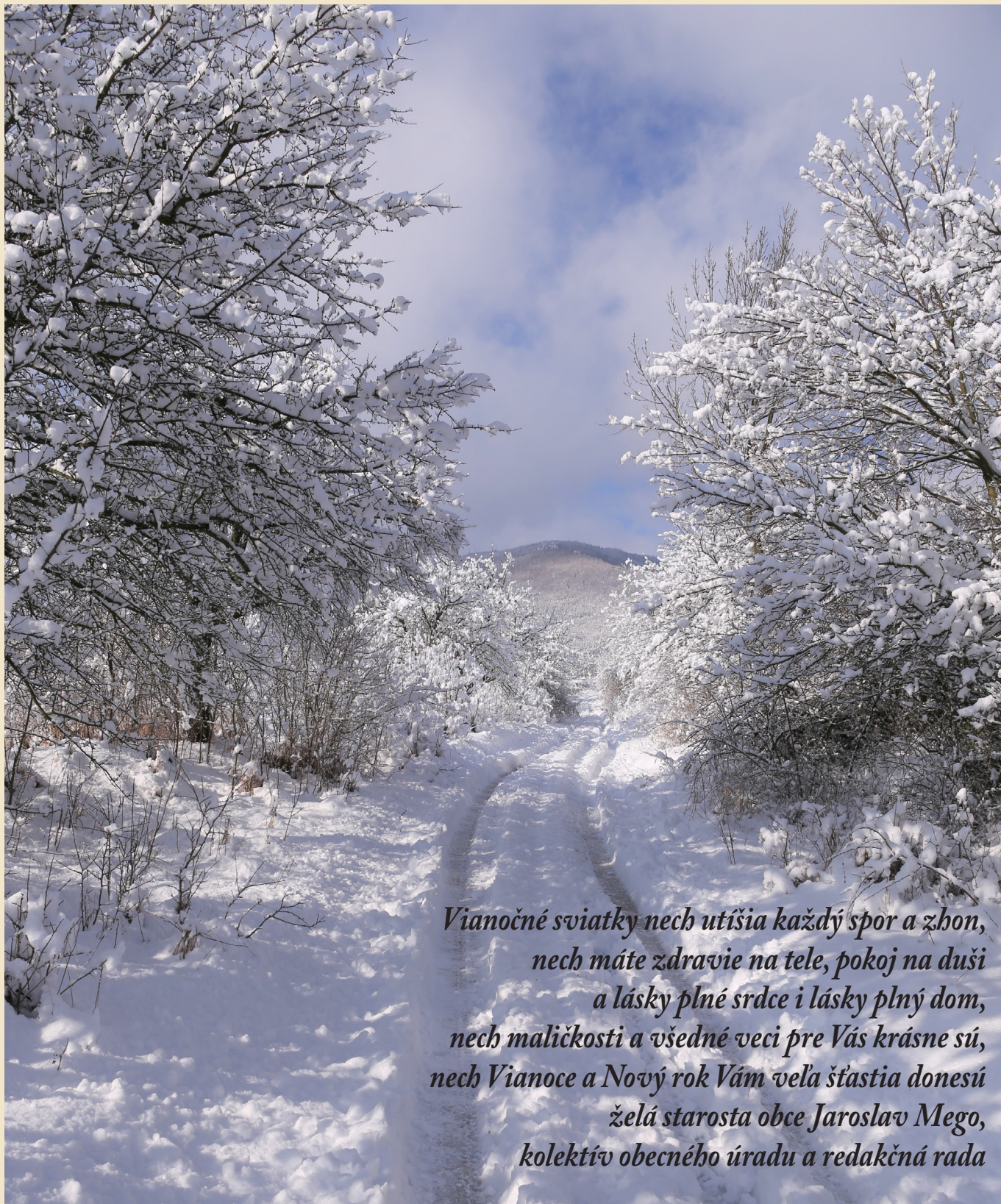

Drietomské zvesti

Noviny obce Drietoma - www.drietoma.sk - NEPREDAJNÉ č. 2 - december 2020 ROČNÍK X.

*Vianočné sviatky nech utíšia každý spor a zhon,
nech máte zdravie na tele, pokoj na duši
a lásky plné srdce i lásky plný dom,
nech maličkosti a všedné veci pre Vás krásne sú,
nech Vianoce a Nový rok Vám veľa šťastia donesú
želá starosta obce Jaroslav Mego,
kolektív obecného úradu a redakčná rada*

ČO NOVÉ, PÁN STAROSTA

V tejto rubrike starosta obce informuje o tom, čo je v obci nové – čo sa urobilo, čo sa robí a čo sa podľa plánov bude robiť. Pán starosta, nech sa páči, máte slovo.

Vážení spoluobčania! Po dlhom čase sa vám znova prihovám prostredníctvom Drietomských zvestí, aby som vás informoval o dianí v obci, o prácach v obci a o plánoch, ktoré by sme chceli v budúcnosti realizovať.

Najväčšia stavba, ktorá v obci prebieha, je **rekonštrukcia miestnych komunikácií ulíc Kralovany, Rádek, Biskupská a časť Žabacej ulice**, o čom informujem v samostatnom článku.

Ďalšou významnou investíciou a stavbou v našej obci bola **výstavba trafostanice a s ňou spojená rekonštrukcia rozvodov nízkeho napätia v miestnej časti Pažiť**. K výstavbe sa pridružila aj obec, do zeme sa uložil kábel na verejné osvetlenie, verejný rozhlas a zemnenie. Zrekonštruovali sme stĺpy verejného osvetlenia, stĺpy sa dali hustejšie, aby táto komunikácia bola plnohodnotne osvetlená a osobne ma teší, že nám z neba „miznú“ káble - cca 300 metrov vzdušného vedenia - a máme oblohu čistejšiu. Investícia do verejného osvetlenia bola v sume 11.000,- eur, verím, že odstráni výpadky verejného osvetlenia. V obci ostáva ešte veľa kilometrov verejného osvetlenia, ktoré je ťahané vzduchom a pri silnejšom vetre často dochádza k výpadkom. V budúcnosti chcem dostať do zemného vedenia čo najviac metrov verejného osvetlenia. Na Pažiti je potrebná ešte rekonštrukcia cestného telesa, od domu pána Oravca po otoč pri dome pána Veleckého. Rekonštrukciu sme mali v pláne urobiť tento rok, pretože povrch je tam značne poškodený a robí nám problém pri zimnej údržbe. Avšak havarijný stav kotolne v základnej škole s materskou školou nám odobral všetky voľné finančné prostriedky a táto rekonštrukcia sa musí presunúť na budúci rok. Verím, že nájdeme spoločnú reč s obecným zastupiteľstvom a rekonštrukciu zapracujeme do rozpočtu.

V rámci procesu **zmeny územného plánu** sa podarilo dostať do finálnej podoby žiadosť k zmene územného plánu. Čakali sme na návrh trasovania miestnych cyklocest od projektanta. Hlavne na spojenie Vážskej cyklocesty so Starým Hrozenkovom, ktoré je limitované rôznymi ochrannými pásmami a majetkovými pomermi. Chcem dať túto cyklocestu do územného plánu, aby bolo v budúcnosti možné reálne ju vybudovať. Tiež som hľadal možnosť cyklistického prepojenia Drietomy a obce Chocholná-Valčice, Drietomy so Záblatím s napojením na trenčianske cyklocesty a trasovanie medzi Liešnou a Kykulou s napojením na cyklocestu cez Machnáč, kde chceme v budúcnosti vybudovať turistickú atrakciu – rozhľadňu. Verím, že spracovateľ územného plánu bude mať dostatok trpezlivosti a času a že do konca budúceho roka sa zmena a doplnenie územného plánu podarí schváliť.

Nadalej prebieha územné konanie na **projekt výstavby chodníka v miestnej časti Majer, chodníka z Drietomy do Kostolnej-Záriečia a chodníka na katolíckom cintoríne**. Tento proces sa veľmi natiahol kvôli Slovenskému pozemkovému fondu (SPF), ktorý nám dal zamietavé stanovisko, vyjadrili sa, že chodník medzi Drietomou a Kostolnou-Záriečím neprejavil dostatočnú verejnoprospešnosť. Žiadosť sme boli nútení prepracovať. Oslovili sme spracovateľa územného plánu, aby nám pomohol

s vyjadrením k tejto stavbe a znova sme zaslali žiadosť. Momentálne prišlo vyjadrenie súhlasu len pre územné konanie. K stavebnému konaniu budeme musieť pozemok, ktorý je pod plánovaným chodníkom, právoplatne vysporiadať. Ťažko povedať, ako dlho tento proces potrvá. SPF je veľmi vyťažенý, doby a lehoty pri žiadostiach sa častokrát neúmerne predlžujú.

Stále prebieha územné konanie výstavby **chodníka od Poľnohospodárskeho družstva podielnikov po Motorest Eden**. Stavba je problematická preto, že sú tam nahustené inžinierske siete. Je problém s odvodnením cesty I. triedy, ktoré pravdepodobne bude musieť viesť nad plynovým potrubím, s čím však majú plynári problém, pretože od havárie a výbuchu plynu v Prešove SPP striktné žiada dodržiavať ochranné pásma. Projekt sme dali prepracovať, momentálne je žiadosť na SPP, ktorý sa má k žiadosti o výnimku z ochranného pásma vyjadriť. Verím, že sa nám podarí tento dlhodobý problém prehryznúť a že sa nám podarí nájsť s SPP spoločné riešenie, aby sme v budúcom roku dostali chodník na stavebné povolenie. Na chodník sme dostali finančnú pomoc od bývalého predsedu vlády SR p. Petra Pellegriniho v sume 100.000,- eur. Preinvestovať ich musíme do konca budúceho roka. Bol by som veľmi nerád, ak by sme tieto prostriedky museli využiť na inú stavbu len preto, aby sme o ne neprišli. Chodník je pre obec potrebný, ľudia, ktorí bývajú pri ceste I. triedy neskutočne trpia dopravnou záťažou a chodník ich trápenie síce neodstráni, ale aspoň čiastočne zmierni, pretože chodci sa určite cítia bezpečnejšie na chodníku ako na ceste.

Pokračovali sme aj v iných projektoch. Už v minulosti som vás informoval, že pre deti v základnej škole ale aj pre mládež chceme vybudovať **cyklistickú pumptrackovú dráhu**. Na dráhu sme požiadali o nenávratný finančný príspevok zo združenia MAS. Toto združenie nám projekt odsúhlasilo a postúpilo projekt na Poľnohospodársku platobnú agentúru. Podľa mne dostupných informácií bolo v rámci Slovenska cez MAS-ky podaných 1200 projektov, do dnešného dňa nie je zazmluvnený ani jeden. Verím, že v budúcom roku na jar budeme mať súhlasné stanovisko a všetky potrebné náležitosti, aby sme toto ihrisko mohli pre naše deti a mládež začať stavať.

Máme vydané stavebné povolenie na rekonštrukciu miestnej ľudovej pamiatky – **Ľudový dom**, ktorý teraz možno pôsobí ako zabudnutý, ale opäť cez MAS sme požiadali o nenávratný finančný príspevok v sume 25.000,- eur. Žiadosť bola na MAS schválená, taktiež čakáme na odsúhlasenie Poľnohospodárskou platobnou agentúrou, aby sme mohli na tejto stavbe začať s rekonštrukciou a spraviť novú strechu a nový komín.

V jarných mesiacoch sme mali problém **s kotolňou v budove základnej školy s materskou školou**, odišli 2 kotle z 10, ale vykurovaciu sezónu sa podarilo dotiahnuť do konca. Ihneď som dal spracovať projekt na rekonštrukciu kotolne, vysúťažili sme dodávateľa a poslali sme žiadosť o príspevok na riešenie havarijného stavu kotolne na Okresný úrad Trenčín, ktorý žiadosť prehodnotil a posunul ďalej na Ministerstvo školstva. Žiaľ, na ministerstve sa dvakrát menili

podmienky na preplácanie havarijných stavov v základných školách. Od februára do dnešného dňa sme nedostali vyjadrenie, či nám štát v tejto veci pomôže alebo nie. V jesenných mesiacoch na začiatku aktuálnej vykurovacej sezóny odišli ďalšie 4 kotle a celá škola išla núdzovo na 4 kotle. Revízny technik nám odmietol vydať revíziu správu a kotolňu spustiť. O probléme som ihneď informoval poslancov obecného zastupiteľstva, museli sme prehodnotiť rozpočet a hľadať možné riešenia tak, aby sme rekonštrukciu kotolne mohli vykonať a aby sme nemuseli obmedziť vyučovanie v škole, pretože zavretie školy pre nečinnosť Ministerstva školstva pre mňa nepripadalo do úvahy. Finančné prostriedky v sume 116.000,- eur sme previedli v rámci rozpočtu. Dnes je kotolňa zrekonštruovaná so 4 novými kotlami, novou riadiacou jednotkou, práce sú ukončené a odovzdané s potrebnými revíziami. Verím, že v škole problém s vykurovaním dlhú dobu nebude.

Vzhľadom na zložitnosť dnešnej doby a **nebezpečím nákazy vírusom COVID-19** sme mali rôzne obmedzenia a museli sme porušiť prakticky všetky kultúrne a spoločenské akcie, boli zakázané futbalové zápasy, nácvičky speváckych zborov, nemohli sme chodiť do kostolov a v poslednom čase dokonca ani na cintoríny. V celej obci bolo vidieť určité napätie, ale chcem oceniť zodpovednosť všetkých občanov, s akou ste pristupovali k tomuto problému. Táto situácia sa nesmie brať na ľahkú váhu, je to veľmi závažné ochorenie, ktoré niekto znáša bez problémov, ale určitá časť populácie môže za toto ochorenie zaplatiť tým najcennejším, čo máme – svojím životom. V uplynulej dobe na základe rozhodnutia vlády a pandemickej komisie prebehlo niekoľko kôl **testovania**. Žiaľ, toto testovanie od začiatku prinášalo nejasnosti a určité chaotické rozhodovanie, viac sme sa dozvedali z facebookových vstupov našich vládnych predstaviteľov ako oficiálnou cestou na obce. Stávalo sa, že sme vám nemohli včas podať informácie, kto môže byť testovaný, v akom procese a v akom čase. Ako starosta musím povedať, že je neprípustné, aby samospráva dostala informáciu,

čo ide robiť, ako ide robiť a koho k tomu potrebuje 3-4 dni pred začiatkom takejto veľkej akcie. Dokonca pri druhom kole sme dostali informáciu, koho máme testovať, mailom až o 18:15 večer – musel by som stále sedieť pri počítači, aby som sledoval, kedy sa niekomu uráči dať nám informácie, čo vlastne máme robiť. Z tohto dôvodu ste mi mnohí telefonovali, nemali ste správne informácie, v podstate ste nevedeli, čo máte robiť, kedy máte prísť a či vôbec môžete prísť. Tieto informácie som nemal ani ja, nakoniec sa ukázalo, že prakticky mohli prísť všetci kedykoľvek a kdekoľvek. Výsledky testovania v našej obci boli vcelku výborné, problém najmä v druhom kole nám narobili tzv. „cudzári“, ktorí sa v našej obci len zastavovali, aby sa tu otestovali, rôzni chalupári a chatári, ktorí prišli na víkend na chalupy, ale aj Slováci pracujúci na Morave, ktorí sa u nás chceli pretestovať. Nakoniec nám počet pozitívnych presiahol percento testovaných, na základe čoho sme museli v našej obci vykonať aj tretie testovacie kolo. V ňom sme nemali pozitívneho ani jedného obyvateľa našej obce, všetkých 12 pozitívnych bolo mimo našej obce. Chcem poďakovať všetkým, ktorí sa na tomto testovaní akýmkoľvek spôsobom podieľali. Do istej miery sami ohrozovali svoje zdravie, boli ochotní pomôcť v tejto veci, boli ochotní obetovať 2 – 3 víkendy v prospech obce – obetovať svoj voľný čas, čas vyhradený pre svoje rodiny, svoje deti. Touto cestou im chcem ešte raz veľmi pekne poďakovať, oceniť ich zodpovednosť a ústretovosť.

Blížia sa najkrajšie sviatky roka – Vianoce. V obci sme osadili vianočný strom, ktorý žiaľ nemôžeme rozsvietiť v takej podobe a v takom rozsahu, ako sme boli mnohé roky zvyknutí. Dedinu ozdobil nový adventný veniec. Verím, že toto všetko prispeje k vianočnej pohode a verím, že cez Vianoce nebudeme obmedzení na duševnej pohode a budeme môcť navštíviť naše kostoly, aby sme Vianoce prežili naozaj v duchu lásky, pokoja a porozumenia v kruhu našich rodín, priateľov a blízkych.

Ach, tie smeti !

Pri rekonštrukcii miestnej komunikácie Rádek a Kral'ovany v čase, keď sa kládol asfalt, práce vyšli na obdobie, kedy bol vývoz komunálneho odpadu. Z pochopiteľných dôvodov sa stalo, že niektorým domácnostiam komunálny odpad nebol vyvezený. Zosypala sa na mňa spúška sťažností, že kde tieto domácnosti odpad majú dávať. Ponúkol som, že im odpad prídem pozrieť, prípadne im ho pomôžem vytriediť. Žiaľ, stalo sa, že sme tento odpad našli vysypaný na parkovisku pri obecnom úrade. Neváhal som, nasadil som si rukavice a všetok tento odpad som z vriec vysypal. Pri vysypaní sme zistili, že tieto nezodpovedné domácnosti odpad absolútne doma netriedia. A zarážajúce na tom je, že sú to mladí ľudia, ktorí majú svoje deti a na tieto deti a ich budúcnosť by mali myslieť – pretože produkujeme neskutočne veľa odpadu a tento odpad musí ísť niekde na kopu. Bolo tam všetko – plechovice, konzervy, plastové fľaše, textil, papier, sklené fľaše – a všetky tieto materiály sa jednoducho dajú vytriediť. Čo bolo najviac zarážajúce, bolo množstvo nepoužitých potravín – chleby, bagety, nerozbalená bonboniéra či nerozbalené kúpeľné obličky (v dátume spotreby). Samozrejme, v odpade sme našli aj dokument, ktorý nás naviedol k tejto nezodpovednej rodine, aj s telefónnymi číslami a menami ich detí. Nechcem vyvolávať napätie, nie som tu na to, aby som niekomu nadával, ale chcem využiť túto príležitosť a poprosiť, aby sa ste sa správali k prírode a k nášmu okoliu zodpovedne. Mám v úmysle zaviesť 21-dňový cyklus vývozu komunálneho odpadu, čo musí každej domácnosti bohato stačiť, ale bez triedenia odpadu to nie je možné dosiahnuť. V súčasnosti sa bude opäť zvyšovať poplatok za skládkovanie komunálneho odpadu a táto cena bude neustále narastať, ak nebudeme odpad triediť. Verím, že aj dané rodiny, ktoré tento trestný čin vykonali, si zoberú moje slová k srdcu a začnú sa správať tak, ako majú - nielen k prírode, ale aj k občanom, ktorí sa správajú zodpovedne a odpad triedia. Že zmenia svoje myslenie a k takýmto hlúpym skutkom v budúcnosti nebude dochádzať.

-Jaroslav Mego, starosta obce-

DUCHOVNÉ SLOVO

Virtuálny alebo skutočný Kristus Pán?

Český spisovateľ Jaroslav Seifert, nositeľ Nobelovej ceny za literatúru v roku 1984, raz napísal: „Život človeka je ako malá loďka na rozbúrenom mori... Raz sme hore, raz sme dole...”

Prežívame obdobie, milí farníci, keď to môžeme cítiť rovnako. Sú chvíle, keď je nám lepšie a cítime sa slobodnejší a tiež prežívame chvíle, keď strach, neistota a obmedzenia vyplývajúce z pandémie nám komplikujú život.

Aj náš duchovný a náboženský život prežíva turbulencie. Veľká Noc slávená iba za účasti kňaza v prázdnom kostole, odkladané svadby a unáhlené slávnosti 1. svätého prijímania vo farnostiach, birmovky pod holým nebom a neustále sa meniace pravidlá ohľadom verejných bohoslužieb, toto všetko nepridáva nikomu z nás na dobrej nálade a vnútornej spokojnosti.

Našťastie nám Pán prináša do života aj svetlé chvíľky. V našej farnosti sme v septembri mohli prežívať ľudové Misie po 15 rokoch a každý deň rástol počet vás, veriacich, ktorí ste prichádzali do Božieho domu, či už tu v Drietome alebo vo filiálnom kostole v Kostolnej-Zárieči. Spoločne sme prežívali chvíle nadšenia a duchovnej posily, ktoré nám deň čo deň prinášali obetaví pátri verbisti...

Pred nami je čas Adventu. Je to čas tichej radosti a tajomného očakávania príchodu nášho Pána, ktorý sa narodí ako Syn Panny. Nevieme dnes, aké budú Vianoce. Vieme však, že ich nechceme prežívať v „lockdowne“, ani v sociálnom, ani v duchovnom...

Preto vás povzbudzujem, aby sme v týchto dňoch využili všetky dary, ktoré nám Pán ponúka... Úžasné dni „patrocínia“ našich svätých, svätého Klementa I., pápeža a mučeníka, ktorého relikvia je v našom farskom chráme a svätej Kataríny Alexandrijskej, patrónky nášho farského kostola a celej farnosti, sú príležitosťou prehľbiť si našu vieru.

Adventný čas, ktorý začína požehnaním adventných vencov, ktoré si prinášame do chrámu na 1. adventnú nedeľu, je tiež pozvánkou k tomu, aby sa každý večer naše rodiny zhromaždili okolo adventného venca pri zapálenej svieci k spoločnej rodinnej modlitbe. Nič nie je pre rodičov a deti krajšie a duchovne obohacujúcejšie ako práve spoločná modlitba.

Všetci cítime hlboko v duši, že média, ktoré nám sprostredkujú liturgické slávenia, nám akosi nestačia a že potrebujeme našu osobnú účasť. Možno cítime aj fakt, že sme si zvykli prežiť nedeľu „pred televízorom“ a namiesto spoločného príchodu do Božieho domu stláčame diaľkové ovládania.

Náš chrám je dosť veľký pre každého, v súčasnej situácii je schopný prijať 141 veriacich na každú svätú omšu a to je dosť vysoké číslo na to, aby sme zostávali doma.

Chcem vás povzbudiť k tomu, aby sme sa znova vrátili do osobnej a duchovnej reality a znova začali prežívať každý Pánov deň našou osobnou účasťou na Eucharistii. Tiež sa vráťme k potrebe našej duše a možnosti Božieho odpustenia vo svätej spovedi. Vedieť sa zastaviť a dopriať svojej duši Božie Milosrdenstvo a následne prijať Ježiša Krista osobne do svojich rúk a do svojho srdca je to najkrajšie, čo môžeme každý z nás urobiť.

Generácie našich predkov každú nedeľu prichádzali zo všetkých kútov našej farnosti, aby sa stretli so živým Kristom v Eucharistii v dare svätej omše. Pešo aj na vozoch z Kykule, Majera, Liešnej či z Chocholnej prichádzali do chrámov v Drietome a Kostolnej-Zárieči a prežívali svoju osobnú vieru a každý deň ako dar od Pána.

Na Vianoce sa dá pripravovať rôznymi spôsobmi. Upratovaním, pečením, návštevou vianočných trhov, vareným vínom, koláčmi... alebo aj duchovne. Napríklad rorátni – adventnými svätými omšami pri sviečkach v skorých ranných hodinách. Aký to je paradox, že my kresťania máme vstávať tak „nekresťansky“ skoro, aby sme išli na omšu, keď by sme sa mohli radšej vyspať a ísť na niektorú z omší večer! No adventný čas je časom očakávania a naše očakávanie by malo byť aktívne. Naše srdce túži po Bohu a my musíme mať odvahu **pripraviť cestu Pánovi**, ktorý prichádza. Odvahu premáhať svoje vlastné slabosti, zvíťaziť nad sebou a svojou pohodlnosťou.

Roráty, votívne sväté omše ku cti Panny Márie, začínajú vždy pred svitaním, aby nám pripomenuli, že aj pred narodením Ježiša Krista ľudstvo „kráčalo vo tmách“ (Iz 9,1). Tma v kostole pripomína svet, ktorý je v tme, a naopak, ožiarený oltár symbolizuje Krista, ktorý prichádza ako pravé svetlo sveta. Tak ho predpovedali proroci, a tak ako to o sebe aj sám povedal: „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tmách, ale bude mať svetlo života.“ (Jn 8,12-13) Naši predkovia chodili do kostola s lampášmi, ktorými si svietili na cestu a ktoré ich doviedli do cieľa. Podobne ako maják je pre námorníkov nádejou, lebo im oznamuje, že už nie sú ďaleko od pevnej zeme a zároveň ich aj vedie svojím svetlom do bezpečného prístavu, tak je **naším svetlom počas celého adventu Kristus**. Vráťme sa aj my všetci veriaci do svojich chrámov, aby nezostali opustené a prázdne... To je miesto, kde čerpáme z prítomnosti nášho Pána, kde sa znova a znova stávame ľuďmi na Boží obraz... Všetkým vám vyprosujem radostný čas Adventu a požehnaný čas Vianoc. Žehnám vám všetkým.

-Peter Korenčiak, farár-

Požehnanie misijného križa

DUCHOVNÉ SLOVO

Milí bratia a sestry, priatelia,

v tomto zvláštnom a zložitom roku 2020, keď celý svet trpí a vzdychá kvôli pandemickej situácii, ktorá ho ochromila, ba až paralyzovala („všetko stvorenstvo spoločne vzdychá a spoločne znáša pôrodné bolesti.“ Rímskym 8, 22), niet asi človeka, ktorý by v súvis so zlepšením situácie a života nevyslovil slová: mám nádej; dúfam, že bude lepšie. Všetci veríme, všetci dúfame, všetci sa nádejame. V týchto slovách sa skrýva túžba, aby sme sa vrátili k normálnemu životu. V nádeji sa naťahujeme po tom, čo očakávame a po čom túžime. Aký má nádej význam a či má pre nás zmysel, o tom uvažujeme...

Grécke slovo pre NÁDEJ je ELPIS a znamená OČAKÁVANIE DOBREJ BUDÚCNOSTI, KTOREJ ZÁRUKOU JE SÁM PÁN BOH. On pripravuje človeku radostnú budúcnosť, ktorá prevyšuje minulosť aj prítomnosť. Nádej je teda spojená s očakávaním, radosťou a životnou vitalitou. Nádej vzpriamuje, zatiaľ čo beznádej skľučuje. Dante vo svojej Božskej komédii povedal: „Vzdaj sa všetkej nádeje! Žiť bez nádeje znamená peklo. Bez nej je život neznesiteľný.“ Dnešná situácia v spoločnosti a v celom svete nám niekedy dáva dosť zabráť a často upadáme do beznádeje, lebo veď utrpenie je viditeľné a zjavné. Počúvame o tom, že aj našich blízkych, priateľov, známych, bratov i sestry vo viere zasiahol koronavírus. Štatistiky hovoria, že kvôli opatreniam v spoločnosti a ich následkom už začali psychickými problémami trpieť aj ľudia, ktorí pred pandémiou nemali žiadne psychické problémy. Ľudia trpia tým, že prostredie okolo nich ich stiesňuje, dolieha na nich a nepríjemne zasahuje do osobného života v podobe zákonov, noriem, daní – najnovšie rôznych opatrení. Ľudia trpia aj pre iné príčiny sami v sebe, trpia sebaľútosťou, depresiami, akoby rezignovali na nádej.

Podvedome očakávame a vlastne sme si za tie roky zvykli na to, že sa nám v živote musí dať, všetko musí vychádzať a musí ísť hladko, že naša životná úroveň, ktorú sme dosiahli, sa bude iba zvyšovať, že život prežijeme v zdraví a bez obmedzení našej slobody. NÁS predsa nemôže nič ohroziť, zasiahnuť, ničť. Realita dnes vyzerá inak. Akoby šibnutím prútika, či ako blesk z jasného neba vnikol do sveta a ohrozuje nás nepatrný, ale zákerný a zradný vírus, ktorý obrátil život ľudstva v 21. storočí naruby a jasne nám dáva najavo, že si nemôžeme zakladať na absolútnom zdraví, ani na časných a hmotných veciach.

Viera v Trojjediného Boha nám pomáha prijímať utrpenie, bolesť, žiaľ, neúspech i túto situáciu v nádeji očakávania dobrej budúcnosti. PÁN BOH PRE NÁS PRIPRAVIL RADOSTNÚ BUDÚCNOSŤ, KTORÁ PREVYŠUJE MINULOSŤ AJ PRÍTOMNOSŤ. V danej situácii nemôžeme zostať pri optimizme, ktorý nás presviedča o tom, že sa všetko musí nejako urovnať a vrátiť do normálu. Naše predstavy o tom, ako majú byť naše nádeje splnené, nás môžu držať v nebezpečenstve, že ich zameníme za číre priania. Nádej, ktorú máme v Bohu, ďaleko presahuje možnosti našej predstavivosti. Je preto veľmi potrebné, v akomkoľvek súžení, trápení, nešťastí a skúške života vzdať sa akýchkoľvek snáh o vytvorenie presnej predstavy o tom, v čo máme dúfať. Príkladom je otec, ktorý dennodenne očakáva a dúfa, že dostane list od svojho strateného a nekomunikujúceho syna. Otec však môže byť veľmi sklamaný kvôli tejto utkvetej predstave. Alebo chorý človek dúfa, že vyzdravie za presne určenú dobu. Po čase, keď sa tak nedeje, prepadá hlbokkej depresii a zúfalstvu. Nádej neznamená krčovitý sa pridržať niečoho konkrétneho. Nádej znamená prekročenie vlastných predstáv o čase uzdravenia.

Aj my prekročme svoje vlastné predstavy o skončení pandémie, o uzdravení a o následnom vrátení sa k normálnemu životu a vložme svoj život spolu s Kristom do láskavých rúk milujúceho Boha. Apoštol Pavel v liste Kolosenským vyznáva: „Myslite na to, čo je hore, a nie na to, čo je na zemi. Veď ste umreli a váš život je skrytý s Kristom v Bohu“ (3, 2 – 3) a mladému spolupracovníkovi Timoteovi píše: „Skutočná a osamelá vdova zložila svoju nádej v Boha a dňom i nocou zotrváva v modlitbách a prosbách...“ (1 Tim 5,5).

Dúfanie a nádej zložená v Bohu nám, napriek nepriaznivým okolnostiam, dáva silu žiť v plnej odovzdanosti a vnútornej radosti. A Duch Svätý nás povzbudzuje, aby sme nádej nevkľadali do tohto sveta a povrchných hodnôt, ale v Boha, ktorý nás tak zázračne vytvoril a ešte zázračnejšie obnovil. Nádej vložená v Bohu nás uschopňuje žiť pokojne, šťastne až blahoslavenne. Timoteovi Pavel píše: „Isteže preto sa unívame a zápasíme, lebo máme nádej v živom Bohu, ktorý je Spasiteľom všetkých ľudí, najmä veriacich.“ (1 Tim 4,10).

Kto však vkladá nádej do vlastných schopností, do ľudí, do majetku, do svojich predstáv a prianí, dožije sa sklamaní. Podobne v minulom storočí ľudia vkladali príliš veľa nádejí do možnosti človeka vytvoriť novú, lepšiu a ľudskejšiu budúcnosť. Dnes je táto nádej rozbitá. Práve preto je dôležité nechať nanovo VSTÚPIŤ DO NÁŠHO VEDOMIA KREŠŤANSKÚ NÁDEJ.

Vstupujeme do ADVENTNÉHO času. Je to opäť zhovievaným Bohom pripravený čas a ponúkaná príležitosť k znovuoobjaveniu nádeje v Bohu. Nádej, že Pán Boh má všetko vo svojej moci, má všetko vo svojich láskavých rukách. Nastal čas vložiť všetku svoju nádej v Bohu, hoci sa to zdá nemožné. V situácii neistoty a strachu obráť sa k Bohu, chváľ Ho a vlož na Neho svoju nádej. Boh dúfajúcim v Neho zaslúbil: „Hospodin, váš Boh, ktorý ide pred vami, sám bude bojovať za vás, celkom tak, ako robil s vami pred vašimi očami v Egypte.“ (5 Mojžišova 1, 30).

Dokázal to ľudstvu pred vyše dvetisíc rokmi, keď SA STELESNENÍM NÁDEJE STAL narodený Spasiteľ, Mesiáš a Pán – JEŽIŠ KRISTUS, ktorého poslal Boh. On je aj dnes nádejou pre mnohých ... pre Teba, milý brat, milá sestra. On je pre nás nádejou aj pre budúci život v kráľovstve Božom. Pripomeňme si to na VIANOCE – noc zrodenia nových myšlienok a snov, sviatky splnených nádejí a zjavenia Božej milosti v narodenom Spasiteľovi – a dajme Bohu šancu, aby nás premenil svojou mocou.

Nech vás, drahí priatelia, Boh požehnáva, ochráni a prevedie cez akúkoľvek pre vás zložitú a ťažkú chvíľu života v duchu slov apoštola Pavla: „Boh nádej nech vás naplní všetkou radosťou a pokojom vo viere, aby ste sa mocou Ducha Svätého rozhojňovali v nádeji.“ (R 15, 13).

MAJME VŠETCI V BOHU POKOJNÉ, POŽEHNANÉ
A KREŠŤANSKOU NÁDEJOU PRENIKNUTÉ VIANOCE, NOVOROČNÉ
SVIATKY A ROK 2021

-Monika Cipciarová, ev. farárka
(s použitím duchovnej literatúry)

Skúška vianočného programu v roku 2019

Zavírený svet

Prežívame nezvyčajné obdobie. Naša generácia zažíva niečo, na čo snáď budeme v budúcnosti len spomínať. Malý, voľný okom neviditeľný tvor zvaný koronavírus COVID-19 dokázal za pár mesiacov zmeniť svet a prinútil ľudstvo zmeniť život.

Prvé správy o jeho pôsobení v Číne sme viac-menej prehliadali – v podstate ako všetky správy o dianí niekde ďaleko od nás, čo sa nás príliš netýka. Korona-tvora sme si začali viac uvedomovať, až keď sa rozšíril do Európy a ako štartovacie pôsobisko si vybral Taliansko. Ešte aj v tomto prípade sme si vraveli – veď je to pomerne ďaleko od našej krajiny, nás sa to až tak netýka... Ďalšie zlé správy nedali na seba dlho čakať, v krátkom časovom slede sme sa dozvedali o jeho schopnosti šíriť sa neuveriteľne ľahko a rýchlo, o jeho zákernosti pri „likvidácii“ starších ľudí a ľudí s oslabenou imunitou, o pocite bezbrannosti lekárov, ktorým chýbalo potrebné vybavenie a lieky.

A zrazu sme si uvedomili – a našťastie aj začali konať podľa toho – že sa nás to predsa len týka. Bolo neuveriteľné sledovať, ako sme sa za pár dní dokázali na Slovensku „zarúškovať“. Solidarita doslova zaplavila Slovensko. Rúška šiel každý, kto mal prístup k ihle, šijaciemu stroju, niti a akejkolvek vhodnej látke. Ďalšie opatrenie sa týkalo hygieny – nielen dôraz na umývanie rúk, ale aj používanie rukavíc alebo dezinfekcia rúk. Napriek tomu, že niektorí ľudia brali opatrenia ako dôsledok zbytočnej paniky, pred letom sme patrili k štátom s najmenším počtom nakazených i zomrelých (potvrdzuje to najmä štatistický údaj – prepočet na milión obyvateľov). Prečo? Niektorí tvrdia, že vďaka opatreniam – rúška, dezinfekcia, rukavice, spoločenský odstup; niektorí, že vďaka modlitbám, pretože aj modlitbové aktivity boli a ešte stále sú veľmi intenzívne. Mali sme jednoducho šťastie? Slováci nie sú tak rozcestovaní ako iné národy? Ťažko hľadať príčinu, ono to bude napokon kombináciou všetkého.

Bohužiaľ, na vlastnej koži zisťujeme, ako veľmi je svet ekonomicky prepojený a asi nebude krajina, ktorá by nezažívala hospodársky prepád. Desí ma, že z doterajšieho ekonomického prepádu sa môžeme dostávať pomerne dlho – prognózy hovoria o viacročnom spamätávaní sa.

V mnohých oblastiach života koronavírus vyvrátil naše tvrdenia a nastavil niečo, čo sme pokladali za nemožné. Keby by som pred marcom niekomu povedala, že treba znížiť osobnú leteckú prepravu na minimum, považoval by ma za blázna. Dnes je to realita. Odrazu zisťujeme, že nemusíme prelietať pol sveta, aby sme niečo niekde vybavili, že nám napokon stačí účinnejšie využívať techniku, ktorú máme k dispozícii. Že voľný čas sa dá tráviť aj na Slovensku, že aj tu na nás čaká mnoho zážitkov.

Ďalšou veľmi pretriasanou záležitosťou bolo zatvorenie obchodov v nedeľu. Túto otázku rieši naša spoločnosť pomerne často, či už z iniciatívy politikov, neziskových organizácií či cirkví. Nikdy sa však nenašlo dost argumentov na to, aby sa obchody a nákupné centrá v nedeľu zatvorili. A zrazu stačil jeden dôvod a išlo to, aj keď nie naddlho. Do popredia sa dostal smutný fakt, že predavačky dobre zarobia len s príplatkami za víkend alebo za sviatok. Jediný argument, ktorý by majiteľov presvedčil, aby v nedeľu zatvorili a toto nastavenie zmenili je ten, že by jednoducho v nedeľu nezarobili. V konečnom dôsledku toto rozhodnutie nie je na politikoch, ale na každom jednom z nás, či do obchodov v nedeľu pôjdeme alebo nie.

Malý neviditeľný tvor nás prinútil viac času tráviť doma – respektíve pre niektorých bola možno novinka tráviť čas doma, nie tam iba prespávať. Zrazu sme mali viac času na svoje rodiny, ponachádzali sme spoločenské hry, objavili sme knihy, dokázali sme si všetko nakúpiť v iný deň ako v nedeľu, vrátili sme sa k záľubám a koníčkum, niektorí začali behávať, viacerí bicyklovať, začali sme sa viac túlať po hradných zrúcaninách, ktoré zažívali rekordnú návštevnosť...

Keď sa v marci vyhlásila mimoriadna situácia, myslela som si, že to bude záležitosť 1 - 2 mesiacov. Keď sa zakázalo zhromažďovanie a zatvorili sa školy, pripúšťala som 3 mesiace, ale stále som dúfala, že sa v lete vráti život do starých kolají a že na Drietomských slávnostiach začiatkom augusta budeme na to len v dobrom spomínať. A miesto toho sa museli postupne zrušiť letné kultúrne podujatia, na jeseň sme sa na ihrisku mohli zúčastniť akurát tak testovania, na katarínske hody sme boli radi, že sme vôbec mohli ísť do kostola na svätú omšu (teda tí, ktorým sa podľa platného nariadenia ušlo miesto na sedenie), v kinosále sme miesto divadla pre deti i pre dospelých mali ďalšie kolo testovania a je nám jasné, že sa nebude konať žiadne hromadné podujatie do konca roka. V rámci niektorých spoločenských udalostí hľadáme spôsoby, ako robiť aspoň to málo, čo situácia dovoľuje.

Tu si neodpustím jeden kritický komentár. Týka sa reakcií na skutočnosť, že obec tento rok neorganizovala Drietomský festival dychových hudieb. Pán starosta toto rozhodnutie odkladal veľmi dlho, napokon obecné zastupiteľstvo koncom júna schválilo presun podujatia o rok. Mnohí z vás tento krok kritizovali, pretože kultúrne podujatia sa za istých podmienok konať mohli, aj keď tieto podmienky sa neustále menili. Denne sme najmä v lete pozorovali, ako sú ľudia neochotní podstupovať niektoré obmedzenia, napríklad v júli väčšina ľudí vstupovala k nám na úrad bez rúška, niektorí ich dokonca pri sebe vôbec nemali, aj keď na úradoch bolo nosenie rúška stále povinné a neverím, že všetci mali astmu alebo dýchacie problémy. Preto si myslím, že z pohľadu organizátora by bolo veľkým rizikom niečo organizovať a dúfať, že ľudia dodržia obmedzenia. Pretože vtedy nedodržiavali. Odhladiť od toho, že by sa „naším pričinením“ mohol niekto nakaziť, riskovať pokutu pre nedodržanie opatrení by bolo čisté rozhadzovanie peňazí. Kto si myslí opak, nech si kludne niečo organizuje, ale nech nekritizuje iných preto, že v nich prevláda opatrnosť nad sklonom k hazardu.

No a keďže som skritizovala, na strane druhej musím pochváliť. Všetkých vás - našich obyvateľov, ako dedina túto situáciu zatiaľ zvládala úžasne. Nevieme o tom, že by tu vzniklo nejaké epidemiologické ohnisko. Koronavírus je zákerný svojou neuveriteľnou prenosnosťou, takže niekedy nestačí ani dodržiavanie opatrení. Ale vážim si, že podľa našich informácií nikto tu vedome vírus nešíril, kto bol v karanténe, dodržiaval ju tak, ako bolo treba. Dokonca niektoré osoby robili opatrenia vo svojom okolí väčšie, ako je odporúčané, a to všetko len preto, že si uvedomujú, že ide predsa v prvom rade o náš život a naše zdravie. Nevieme o tom, že by sme v spojitosti s koronavírusom mali nejaké úmrtie. Obchodníci trvajú na dodržiavaní pravidiel. A my ich dodržiavame. A za to vám všetkým patrí vďaka.

Ale späť k hlavnej téme. Otázka je, čo budeme robiť ďalej my ako ľudstvo. Začiatok 21. storočia charakterizuje rýchlosť, flexibilita, prekračovanie limitov, stres... Mnohí hovoria, že ľudstvo sa vďaka neustálemu zrýchľovaniu životného tempa ženie do záhuby. Koronavírus nás presunul na pomalšiu kolaj, ale miesto toho, aby sme sa snažili na nej ostať, robíme všetko preto, aby sme sa vrátili do starých kolají. Ako toto všetko ovplyvní našu budúcnosť, ukáže čas.

(mh)

Seniori v čase korony

JDS v Drietome úspešne funguje viac ako 10 rokov. Za ten čas sa uskutočnilo veľa akcií: zájazdy po Slovensku i Čechách, dovolenky pri mori, návštevy kultúrnych podujatí, kúpeľné pobyty, spoločenské posedenia v klube atď.

Korona na jar zbrzdila naše aktivity. Zrušili sa dovolenky pri mori v Taliansku i Chorvátsku, zrušil sa zájazd na Šumavu, zrušili sa posedenia v klube. Pandémia sa stala skúškou pre celú spoločnosť, najviac však pre ľudí v dôchodkovom veku. Seniori sa zrazu stali najohrozenejšou a najnenávidenejšou skupinou spoločnosti pre využívanie vyhradeného nákupného času. Prežili sme nenávštevy detí a vnúčat, stali sme sa aj najizolovanejšou skupinou, aby sme sa nenakazili. Má však život zmysel, ak nás výhľadovo čaká samota? Naozaj stačí len prežívať, a nie žiť?

Prvá vlna pandémie spomalila, v počte nakazených a mŕtvych sme boli najlepší v Európe. Po uvoľnení sme sa v júni znova stretli v klube a začali plánovať aspoň jeden zájazd v auguste, jeden zájazd v septembri.

19. augusta 2020 o 7.00 sa z Drietomy smerom na Čierny Balog pohol nový autobus, v ktorom sedelo 52 účastníkov zájazdu s rúškami na tvári. Cestou sme sa zastavili v Banskej Bystrici a prezreli si vonkajší areál Pamätníka SNP. Naším cieľom však bola Čiernohorská železnica. Pred 10. hodinou sme už vystupovali v z autobusu v Čiernom Balogu. Partizánska obec Čierny Balog leží v Slovenskom Rudohorí asi 3 km od Brezna. Vznikla spojením 13 osád na hornom toku Čierneho Hrona, s počtom obyvateľstva 5080 patrí medzi najväčšie obce Slovenska. Mnohí z nás si názov obce aj meno Janko Giertli (najmladší slovenský partizán) pamätajú z čítanky zo základnej školy. Naším cieľom bolo povoziť sa na Čiernohorskej železnici.

Úzkokolejná lesná železnica bola pôvodne postavená na prepravu dreva. Dnes spĺňa 4 funkcie: osobná doprava, turistická atrakcia, nákladná doprava, muzeálna expozícia. Železnica má 3 trasy. Historickým vláčikom s parnou lokomotívou sme absolvovali prvú trasu Čierny Balog – Šanské.

Druhou trasou Čierny Balog – Vydrová sme sa dostali do lesníckeho skanzenu v krásnom lesnom prostredí Veporských vrchov. Prešli sme do histórie slovenského lesa, prezreli si exponáty, občerstvili sa, nakúpili malé suveníry a nasadli na spiatočný vlak. Jazda zo skanzenu bola prerušená, keď nás napadli ozbrojení zbrojníci. Najprv nám zatancovali, potom vyviedli z vlaku nášho vedúceho a do krvi ho zbičovali. Nás obrali o medáky, zahrli nám na heligónke a odišli. Vedúcemu sme ošetrili jeho krvavé rany leukoplastom a radšej sa pobrali domov. Tretiu trasu sme už neabsolvovali. To sme ešte nevedeli, že to bol náš prvý a posledný zájazd v roku 2020.

V septembri začali prichádzať zlé správy a s nimi i nové opatrenia. Pokazili sme si to. No nadúrodu v záhradách a sadoch bolo treba spracovať. Zavárali sme, varili džemy, lekváre. Chodili sme do prírody, nestretávali sme sa už v klube, ďalší zájazd bol zrušený. Situácia sa zhoršovala. Rúško, ktoré sa stalo skoro módnym doplnkom, už musíme nosiť i na ulici. Teraz sa už stretujeme iba občas v obchode, u lekára, na cintoríne alebo na testovaní, kde sme nemuseli, ale mohli. Potešili sme sa negatívnemu výsledku. Získali sme na týždeň trochu slobody, aby sme mohli ísť k odbornému lekárovi alebo ku kaderničke. Spracovali sme úrodu, do prírody sa pre nepriaznivé

počasie už nedá chodiť, prestali sme pozeráť správy, lebo zlé správy prehľbujú našu už skoro depresiu. So svojou krátkodobou pamäťou už máme problém zapamätať si všetky nariadenia a zákazy. Dodržiavame zásadu ROR (rúško, odstup, ruky). Bojíme sa tešiť na Vianoce, aby neboli zakázané ako Dušičky, lebo ani sms-správy, ani e-mail, ani telefonáty neznamenajú tak veľa ako to, keď sú blízky s nami.

-Mgr. Katarína Foldynová-

Koronavírus

Letí svetom novina,
pandémia začína
a nie je to žiadny mýtus,
ale to úraduje koronavírus.

Pokiaľ to bolo iba v Číne
a u nás sme ho nechytli pri číne,
ale keď sa už Slováci začali zo sveta poberať,
netušili sme, že začnú pre nás zlé časy nastávať.

Testovanie v plnom prúde,
čože to len s nami bude?
Tí, čo veľa cestovali,
lebo v epicentrách boli,
tí majú byť v karanténe,
ísť domov je zakázané (ale niektorí aj idú).

Vymreté sú ulice,
v obchodoch skoro prázdne police,
senior nad 65
môže z obchodu nákup od 9. do 12. niešť.

Povinne sa musia nosiť rúška,
aj keď nás tlačia ušká
a dobre, keď sa chránime,
v rade 2 - 3 metre od seba stojíme.

Pošty aj obchody majú skrátené hodiny,
a matky s deťmi na OČR-kách utužujú celé rodiny.

Deti dostávajú úlohy cez internet
a deti a rodičia len s prstom na mape idú na výlet.
Nebudú ani písomné matúry
a iba po jednom možno chodiť na túry.

Lekári aj sestričky majú rukavice a povinný
skafander,
ale povedzte, majú pri korone na výber?
Večer im na balkónoch vďační ľudia tleskajú
a takto im nezištne „za pomoc ďakujú“.

Kostoly sú tiež zavreté,
bude to smutná Veľká noc, čo na to povieť.
Daj, Bože, zdravia pre svet celý
a prosme, aby tento pandemický vírus bol už v
cieľi.

PS: Prešiel apríl, máj – je pol júna
„vylietame tak, ako včielky z úľa“,
obmedzenia ustupujú,
ľudia veľkú radosť majú.
Je to pre nás veľká skúška,
kde je treba, nosme rúška.
Dúfame, že nepríde druhá vlna korony
a že budeme žiť život pokojný.

Proti svetovej pandémie koronavírusu
napísala Emília Bátovská v Drietome marec, jún
2020

Koronaškola vo štvrtom ročníku (školský rok 2019/2020)

Obdobie karantény začalo v našej škole 13.3.2020. Boli sme doma neuveriteľných 11 týždňov, čo je dlhšie obdobie, ako sú letné prázdniny. Toto obdobie prinieslo veľa nového. Žiaci sa správali zodpovedne - sedeli doma a učili z domu. Podľa pokynov triednych učiteliek sa zúčastňovali na štúdiu.

Začali sme posielaním úloh na školský portál Edupage. Triedne učiteľky vytvorili pre rodičov žiakov skupiny v aplikácii Messenger. Jedna skupina slúžila na komunikáciu s rodičmi, druhá na zasielanie úloh. S deťmi komunikácia fungovala emailom a tiež správami cez Messenger.

Keďže to po dvoch týždňoch vyzeralo, že sa tak skoro do školy nevrátime, k zadaným úlohám pribudli fotografie a videonahrávky s výkladom nového učiva. Ako žiaci videonahrávkam porozumeli, bolo treba overiť si. Ako? Vyskúšali sme videohovory cez Messenger a Whats app. Bol to veľký zážitok, lebo sme sa po mesiaci konečne videli. Niektorí mali lepší signál, niektorí slabší, ale po skupinových videohovoroch (3-4 žiaci) sme to zvládli. Úlohy, ktoré žiaci dostávali, vždy odfotili a poslali na Messenger triednej učiteľke. Pani učiteľka úlohu skontrolovala a poslala späť, aby žiak videl, kde mal chyby. Späťne mohol žiak vidieť aj pekný obrázok, ako poďakovanie za snahu.

Po videohovoroch sme odštartovali ONLINE VYUČOVANIE cez program ZOOM. Konečne sme sa všetci mohli v dohodnutý deň a čas vidieť i počuť. Bol to zážitok. Výhoda oproti bežnému školskému vyučovaniu bola, že žiakom, ktorí stále skákali do reči, triedna učiteľka jednoducho vypla zvuk :-). Bola to paráda. Mohli sme pokračovať v učive, opakovať, rozprávať sa spolu. Keďže už boli všetci pripojení na ZOOM, nebol problém doplniť aj online angličtinu.

Mysleli sme aj na iné aktivity, ako len učenie. Mamičkám k sviatku nahrali deti vyznanie vo forme videonahrávky a druhú májovú nedeľu mohli všetky mamy zo 4.B vidieť a počuť darček vo svojom mobile v spoločnej skupine. Prebiehalo aj čítanie knihy na pokračovanie. Kniha vo formáte PDF bola naskenovaná a po častiach posielaná deťom na ich vlastné emailové adresy, kde si mohli básne Aprílová brada a iné šibnuté básne prečítať všetci.

Najviac nás tešili a veľký úspech zožali fotky a videá k zadaným témam: príprava sviatkov Veľkej noci, ktorá bola bez šibačov, ale mala svoje čaro. Dievčatá a chlapci piekli, varili, upratovali, zdobili. Víkendy vždy boli zaujímavé na krásne výlety do okolia. Keďže bolo zakázané stretávať sa, rodiny využívali vychádzky a turistiku do bližšieho okolia. Deti nezaostávali ani vo výchovách. Telesnú plnili na jednotku podľa možnosti: lopta, švihadlo, skákacia guma, cezpoľný beh, 3-boj, korčuľovanie a samozrejme výlety na bicykloch. Maľovali obrázky, tvorili, vyhrávali na hudobných nástrojoch, venovali sa súrodencom.

Takto vyzeralo obdobie KORONAŠKOLY v triedach 4.A a 4.B. Dôkazom je množstvo fotografií a videonahrávok. Naučili sme sa nebáť sa elektronickej komunikácie, naučili sme sa byť trpezlivejší a snáď sme sa naučili byť aj zodpovednejší. Zvládli sme to vďaka výbornej spolupráci UČITEĽ – RODIČ - a samozrejme ŽIAK ☺. Aj keď to bolo niečo zaujímavé, nové a nápomocné - triedny kolektív a triedu nenahradí nič.

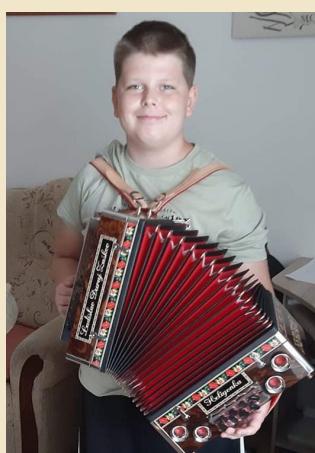
PS: Predsa len, ak bude žiak chýbať a bude sa cítiť lepšie, môže sa so spolužiakmi učiť online z vlastnej izby. Aj toto sme si vyskúšali ☺

A týmto príspevkom sa lúčime. Naši štvrtáci sa v septembri stanú „druhostupniari“ a nám zostanú už len spomienky na nich a na spoločné chvíle. Milé deti, prajeme Vám krásne prázdniny, pevné zdravie, trpezlivých rodičov a veľa študijných úspechov.

-Vaše panie učiteľky MAJKA a MONIKA-

Koronaškola vo štvrtom ročníku (školský rok 2019/2020)

Ako sa nám zmenil život

Začiatkom marca sme sa všetci ocitli vo zvláštnej situácii. Zo sveta sa začali šíriť správy o nebezpečnom víruse - koronavírus. Zrazu sa zavreli všetky školy a škôlky. Niektorí rodičia zostali s deťmi doma. Iní, ako napríklad lekári, zdravotné sestričky či predavačky, museli chodiť do práce.

Nám - školákovi sa život veľmi rýchlo zmenil. Zrazu sme mali nečakané prázdniny! Najhoršie však na tom bolo to, že sme nemohli navštevovať starých rodičov. A mnohým z nás ostala najbližšia rodina uzavretá za hranicami.

Učitelia staršej generácie sa museli zoznámiť s modernou výpočtovou technikou. Najskôr nám posielali úlohy cez program Edupage a vzdelávali nás dištančne, ale potom sa niektorí učitelia rozhodli vyučovať online cez programy Skype a Zoom. Minister školstva nariadil zákaz známkovania žiakov, ale to nie je všetko. Dokonca zakázal aj prepadnutie žiakov, takže niektorí žiaci sú veľmi šťastní...

A takmer pre všetkých z nás sa začal opakovať rovnaký cyklus dňa: vypracovanie domácich úloh, niektoré dni aj online hodiny cez Zoom a Skype, po úlohách volanie s kamarátmi a dohadovanie sa o tom, kedy by sme najbližšie mohli ísť von. Chodievame sa bicyklovať, penyboardovať alebo korčuľovať. Nikdy by sme si nepomysleli, nie to ešte povedali nahlas, že škola nám už začína chýbať.

-Barbora Kolačanská, 6.A, školský rok 2019/2020-

Takto zmysluplne trávi svoj voľný čas a krásne obrázky tvorí vo svojom grafickom programe Kristína Vráblíková z 9.A triedy (školský rok 2019/2020)

Rozlúčka s predškolákmi

Tohtoročná rozlúčka s predškolákmi v utorok 30. júna 2020 o 13:00 bola – ako všetko ostatné – poznačená mimoriadnou situáciou. Učiteľky predškolákov – „svojich lienčiek“ – sa nevzdávali a v spolupráci s rodičmi pripravili všetko, čo bolo napriek obmedzeniam možné. Podľa mňa bolo veľmi šťastným rozhodnutie, že sa konanie rozlúčky presunulo na futbalové ihrisko. Najskôr to vyzeralo, že to bude taká utajená akcia. Ako sa však uvoľňovali opatrenia, podujatie sa konalo napokon v kruhu rodičov, za prítomnosti vedenia obce i základnej školy. Deti chodili do škôlky už mesiac a za ten čas s nimi pani učiteľky nacvičili krásny program, ktorý smelo predviedli na pódiu na ihrisku a rodičia sediaci na lavičkách pod pódium len mohli žasnúť, aké sú tie ich detúrence šikovné. V rámci programu bola veľmi milá prisaha detí na veľkú ceruzku. Za materskú školu sa s deťmi rozlúčila „šéfka MŠ“ pani Danko Spačková a „šéfka ZŠ“ Mgr. Andrea Polhorská zas deti uistila, že sa všetci tešia na ich príchod do základnej školy. Následne spolu so starostom obce Jaroslavom Megom deťom rozdali pamätňé darčeky a rodičia sa v mene detí podpísali do pamätnej knihy. K takejto udalosti patrí aj malé posedenie s tortou – opäť to bolo v duchu opatrení, preto deti nemali jednu veľkú spoločnú tortu, ale každé dieťa dostalo svoju malú tortičku, ktorá bola sladkou bodkou za veselým (i trošku lútostivým) podujatím.

(mh)

Netradičné stavanie tradičného mája

Keď nám v súvislosti s aktuálnou situáciou koronavírusovej epidémie bolo jasné, že stavanie mája sa nebude môcť konať tak, ako sme zvyknutí, chvíľu sme zvažovali, či to má vôbec zmysel. Ale tradícia je tradícia a starosta obce Jaroslav Mego nepripustil, aby drietomské devy máj postavený nemali. Len sme stavanie obecného mája zorganizovali tak epidemiologicky - s vylúčením verejnosti a s minimálnym počtom ľudí (prax ukázala, že stačia 2 osoby na zdobenie, 2 osoby na stavanie, 1 žeriavnik a 1 starosta).

V rámci prípravnej fázy sa nič nezmenilo, akurát chlapi, ktorí zabezpečili kmeň a májku, robili v rúškach a v mojej kancelárii som v rúšku strihala krepový papier a chystala špagát na priväzovanie stúh. Starosta rozhodol, že máj postavíme už vo štvrtok 30.4.2020 doobeda. Predpoveď počasia nám síce hrozila dažďom, počasie sa však umúdrilo a slnko už na nás vysielalo teplé slnečné lúče, keď sme zrána máj spolu s kolegyňou Jankou zdobili. Hudobný sprievod púšťaný z mobilu pomáhal, aby nám práca išla ľahšie od ruky.

Neskôr sa k nám pridali naši kolegovia Igor a Paľo, s ich pomocou sme stihli vyzdobiť máj za necelú hodinu. Aj sme museli, pretože o 9. hodine sa dostavil objednaný žeriav a šlo sa na vec.

Z bezpečnej vzdialenosti sme s Jankou a starostom sledovali, ako sa máj zdvíhal do výšky. Túto fázu sprevádza najviac obáv a dostávame odpoveď na otázku, či udrží kmeň májku (ktorá je u nás tradične veľká ako vianočný strom), či sa kmeň alebo májka počas dvíhania nezlomí, či sa máj podarí dobre uložiť a zabezpečiť proti pádu... Všetko dobre dopadlo a starosta obce s radosťou o tom informoval sms-kou celé drietomské osadenstvo. Ostáva veriť, že dámy sa stihli pokochať pohľadom na pestrofarebný máj skôr, ako z neho prvý dážď urobil jednofarebného „junáka“.

(mh)

Nový album na ceste

Tak ako väčšina interpretov na Slovensku i vo svete, prežívame ako kapela najťažšie obdobie v našej histórii. Za celý rok sme mali dve vystúpenia. Všetky koncerty, festivaly, slávnosti a pod., kde sme mali hrať, boli samozrejme zrušené. Len dve vystúpenia za rok, to sme nezažili ani v našich úplných amatérskych začiatkoch pred 13 rokmi. Kapela bez živého vystúpenia - to je veľmi frustrujúce a nám strašne chýba kontakt so živým publikom. Urobili sme teda to jediné, čo bolo z hľadiska situácie možné. Začali sme tvoriť nové piesne a čuduj sa svete, vytvorili sme ich dosť veľa na to, aby sme mohli opäť po čase vydať nový album. V súčasnosti finišujeme s prípravou piesní na nahrávanie a veľmi „živo“ diskutujeme, ktoré z piesní nahráť, keďže ich máme 19, čo je veľa. V tomto čase sme už chceli mať album nahratý, ale všetko sa to tento rok posúva a odkladá kvôli obmedzeniam, karanténam a pod. Veríme, že na prelome rokov sa nám už podarí dostať do štúdia a hneď na začiatku jari 2021 bude album k dispozícii našim poslucháčom.

Prajeme vám krásne a hlavne pokojné vianočné sviatky. No stres, no panika... veríme, že sa čoskoro vidíme na koncertoch.

-Pell-Mell 59-

Záplava v Liešnej

Dňa 13.6.2020 sa prehnala našou obcou, hlavne z moravskej strany, veľká búrka. V oblasti Žitková spadla - dovolím si tvrdiť - 50-ročná voda. Problém bol, že spadla do jednej doliny, zasiahla Žitkovú a Liešňanským potokom sa prehnala dolinou. Takéto množstvo vody Liešňanský potok v žiadnom prípade nemohol zobrať. Zaplavilo nám celú dolinu, cesty, dvory a niektoré pivnice. Priepust pod cestou I. triedy nestíhal vodu odvádzať a zhruba polovicu spadnutej vody odrazila cesta na poľnohospodársku pôdu, ktorá, zaplať Pán Boh, túto vodu stíhala vsakovať. Vďaka tomu nedošlo k ďalším výrazným škodám, či už na majetku alebo na poľnohospodárskych produktoch.

Pri tejto príležitosti chceme poďakovať všetkým hasičským záchranným zložkám - hasičom z Trenčína, členom dobrovoľných hasičských zborov obcí Drietoma, Ivanovce, Horná Súča, Chocholná-Velčice a Soblahov. Najväčšiu prácu odvedli naši dobrovoľní hasiči, ktorí situáciu monitorovali a hneď po opadnutí vody sa zapojili do odčerpávania vody z dvorov, z pivníc, z priestranstiev a podobne, aby škody a následky tejto povodne boli čo najmenšie.

Táto povodeň ukázala aj ďalšie neresti - hlavne nezákonné oplotenia, niekedy až po hranicu vodného toku, kde je ochranné pásmo. Ploty bránili prietoku vody, zadržovali sa tam naplaveniny a pod silným tlakom vody tieto oplotenia nakoniec aj spadli. Zapríčinili nánosy aj tam, kde nánosy vzniknúť nemuseli. Liešňanský potok je prírodná pamiatka, je v chránenom území, akýkoľvek zásah do prehlbovania, regulácie a podobne je nepripustný. Verím, že v budúcnosti k tak rozsiahlym záplavám dochádzať nebude, pretože pri takýchto situáciách sme prakticky bezbranní.

-Jaroslav Mego, starosta obce-

Misionári v Drietome

Obnova manželských sľubov

Stretnutie s deťmi

Človek môže každý deň niečo nové objaviť, niečo nové sa naučiť, z niečoho si vziať príklad... Jednoducho každý deň sa môže stať, najmä za nejakých nových okolností, že nás niečo osloví a osobne sa nás to dotkne. Pre katolíkov v našej drietomskej farnosti boli takou udalosťou **Ľudové misie**, ktoré sa konali od 20.9.2020 do 27.9.2020. Ich význam bol o to väčší, že v tento rok je vzhľadom na pandemickú situáciu náročný vo všetkých aspektoch ľudského života. Traja členovia Spoločnosti Božieho slova – Verbisti, ktorí misie viedli, stáli pred neľahkou úlohou v neľahkej situácii. Ale provinciál Pavol Kruták, páter Pavol Blažej a páter Thomas Tulung sa tejto úlohy nezľakli a pričínili sa o jedinečný duchovný zážitok. Program misií prebiehal rovnako v našom drietomskom chráme i vo filiálnom kostole v Kostolnej-Zárieči. Vďaka tomu sa aj pri dodržiavaní platných protiepidemických opatrení do kostola zmestil každý, kto sa na misiách chcel zúčastniť. Bohužiaľ bolo obmedzené spievanie i hranie na hudobné nástroje. V kraji, ako je ten náš, je to ako dvojnásobný trest. Ale možno práve v tom – pre nás až nezvyčajnom – chrámovom tichu sme boli viac sústredení na to, čo nám Boh chcel povedať.

V nedeľu 20.9.2020 sa konali sväte omše v riadnom čase. Počas svätej omše o 10:15 Verbistov privítal nielen správca našej farnosti vdp. Peter Korenčiak, ale aj starosta obce Jaroslav Mego. Pán farár im symbolicky odovzdaním štóly odovzdal do rúk správu nad farnosťou. Prvá misijná kázeň „**Boh ma miluje a hľadá ma**“ nám naznačili, v akom duchu sa bude niesť program celých misií. Poobedie bolo vyhradené pre stavovské prednášky zvlášť pre mužov a zvlášť pre ženy. Neviem, ako na prednáške pre mužov, ale na prednáške určenej pre ženy sa takmer celý čas hovorilo o poslaní ženy v rodine.

Každý pracovný deň od pondelka do piatka mali pátri doobeda nejaký program (napríklad v stredu doobeda zavítali na obecný úrad), poobede bola od 15:00 vyložená Sviatosť oltára s modlitbou Korunky k Božiemu milosrdenstvu, o 17:45 sa premietala prezentácia, ktorá nás mala viesť do misijnej témy daného dňa. Téma sa rozoberala počas kázne na večernej svätej omši a súvisela s ňou aj duchovná aktivita po svätej omši. Témy jednotlivých dní na seba logicky nadväzovali. Prechádzali sme nielen tým, čo zažíva človek počas života vo vzťahu s Bohom.

Pondelok bol venovaný tomu, čo nás odvádza od Boha - **hriechu**. V pozornosti bola skutočnosť, že hriech nastáva naším vyslovením súhlasu zlu (satanovi, diablu). Dostali sme jednoduchý recept, ako sa zbaviť hriechu – stačí robiť jeho presný opak, teda zdokonaľovať sa v cnostiach: miesto pýchy byť pokorný; nebyť lakomý, ale štedrý; nad závisťou víťaziť dobroprajnosťou; hnev krotiť mierumilovnosťou; smilstvo porážať cudnosťou; obžerstvo zameniť za striedmosť a nad lenivosťou víťaziť činorodosťou. K porazeniu hriechu vyzývala aj kajúca pobožnosť, počas ktorej každý osobitne pristupoval k stolčeku so zapáleným kadidlom a vhođením hrudky symbolicky spálil svoje hriechy.

V utorok sme sa rozprávali o tom, čo potrebuje každý človek, ktorý urobí niečo zlé a svoj čin oľutuje – teda čo nasleduje po uvedomení si hriechu. **Odpustenie**. Ak my chceme, aby nám Boh všetko odpustil – napríklad aj to, že sme Ježiša ukrižovali – tak aj my musíme dokázať odpustiť komukoľvek čokoľvek. A v tomto sa musíme neustále zdokonaľovať. Po svätej omši nám páter Pavol Blažej rozprával o svojej misijnej činnosti v Brazílii v Amazónii. Rozprával o všetkom – o ľuďoch, o mentalite ľudí, o bývaní, o vzdialenostiach, o podnebí, o rybároch,... Bolo to veľmi zaujímavé, pútavé i veselé, ja osobne som sa dozvedela veľmi veľa nových informácií.

V stredu sa naša pozornosť upriamila na všetko, čo nás k Bohu privádza – počnúc **krstom**, v ktorom sa človeku odpúšťa prvotný hriech a čo je začiatok života s Bohom. Život s Bohom je podmienený **vierou**, ktorá sa posilňuje aj prostredníctvom Cirkvi. Ako pripomenutie tohto začiatku nášho vzťahu s Bohom sa konala obnova krstných sľubov, po hromadnej obnove každý dostal sviečku zapálenú od páškálu a na krátku chvíľu sa každý pristavil pri krstiteľnici. Po omši sme počas tzv. Nikodémovej noci rozjímali v tichu a prítomnosti kostola a zverovali sa Bohu so svojimi radosťami i starosťami. Pátri boli k dispozícii na rozhovor alebo spoveď.

Štvrtok patril **Eucharistii**, v ktorej Boh zostáva neustále s nami osobitným spôsobom, preto bola aj prirodzeným vyvrcholením dňa adorácia pred vyloženou Sviatosťou oltárnu, po spoločnej modlitbe sme jednotlivo pristupovali na osobitné požehnanie Eucharistiou.

V piatok sme si pripomenuli utrpenie Ježiša Krista a jeho ukrižovanie. Doobeda pátri so sprievodom navštívili všetkých starých a chorých, ktorých obvykle navštevuje pán farár pred prvým piatkom. **Kríž** je spôsob, akým Boh prejavil lásku k nám. Každý deň nám pomáha niesť naše osobné kríže. Pre mnohých je krížom ochorenie, aj v tom ich malo posilniť Pomazanie chorých, ktoré sa udeňovalo počas svätej omše. Po omši nasledovala poklona svätému krížu a veľmi zaujímavá premietaná krížová cesta.

V sobotu doobeda sa konalo stretnutie s deťmi. Hravou formou, ktorej napomáhali videoprojekcie, boli deti upriamené na to, ako je dôležité vedieť sa podeliť s tými, ktorí majú menej; aká je dôležitá spolupráca pri všetkom, čo konáme; ako je potrebné byť vďačný za všetko, čo máme. Kázeň počas omše bol venovaná **manželstvu** ako vzťahu, v ktorom je potrebné neustále dávanie. Peknou bodkou za kázňou bola obnova manželských sľubov všetkých prítomných párov. Veľmi silným okamihom bola chvíľa, keď si manželia - mladší i tí starší - s láskou pozerali do očí (keď už úsmevy museli mať skryté pod rúškami) a opäť opakovali tie slová, ktorými spojili svoje životy. Večer sa konalo stretnutie s mládežou.

V nedeľu sa dostalo do popredia opäť motto celých misií: **Boh ma miluje a hľadá ma** – s dôrazom na fakt, že Boh je stále tu a stále čaká na mňa. Po vrátení štóly a poďakovaní pána farára, v mene celej farnosti našu vďačnosť pátrom tlmočila p. Vladimíra Barišová. Požehnaním misijného kríža a náboženských predmetov sa úloha Verbistov u nás skončila. Čo vedeli a mohli, to nám tu v podobe „zrna“ zasiali, je na nás, akú „úrodu“ z toho Boh pozbiera.

(mh)

Testovanie na futbalovom ihrisku

Napriek tomu, že od marca platia opatrenia, vďaka ktorým sa hromadné podujatia nekonajú vôbec alebo len s obmedzeniami, zaujímavou skúsenosťou bola účasť na jedinom povolenom – a dokonca celoslovenskom – podujatí, ktorým bolo plošné testovanie antigénovými testami na COVID-19 počas dvoch po sebe idúcich víkendov (31.10. – 1.11. a 7.11. – 8.11). Testovanie sa konalo v období, keď chorobnosť na Slovensku pomerne dosť stúpala, toto testovanie malo odhaliť aspoň časť populácie, ktorá bez príznakov prechádzala ochorením a nachádzala sa aktuálne v infekčnej fáze.

Akcia sa konala pod dohľadom slovenskej armády, nápomocné bolo zdravotníctvo, samospráva, policajný aparát i dobrovoľníci. Prípravy boli hektické, je vlastne neskutočné, že sa to v priebehu necelých 2 týždňov podarilo zrealizovať. Keďže sa nič podobné v našej krajine nikdy nekonalo, je asi pochopiteľné, že sa požiadavky smerom k jednotlivým zložkám dostávali postupne. Preto niet divu, že v rámci organizácie sa niektoré „muchy“ objavili nielen v prípravnej fáze, ale aj počas testovania, ale dovoľm si tvrdiť, že sme ich v našej obci úspešne „odchytili“ a veľmi rýchlo sa s nimi vysporiadali.

V našej obci bolo na tieto 2 testovacie kolá zriadené testovacie miesta na futbalovom ihrisku, kde pracovali dva testovacie tímy. Postupne sa do tímov z našich radov pridali zdravotníci, administratívni pracovníci či členovia dobrovoľného hasičského zboru. Podľa môjho názoru sme mali pridelených šikovných vojakov a policajtov a spolu sme vytvorili tím, s ktorým bola radosť spolupracovať a vďaka čomu sme tieto víkendy zvládli.

Dobrou prípravou bol pre nás bol piatok pred prvým testovaním, kedy sme si potrebovali nacvičiť prácu v tímoch, a keďže bolo postarané o veľkú testovaciu vzorku, na ďalšie dni sme boli perfektne pripravení. Nezávislý pozorovateľ by proces z pohľadu testovaného popísal nasledovne: každý najskôr prešiel k tzv. „smrkaciemu stanovištu“, kde si vyčistil nos a vydezinfikoval ruky, následne postúpil na registráciu, kde sa zapísal osobné údaje a pridililo poradové číslo, nasledovalo odobratie vzorky zdravotníckym personálom a presun do vyhradeného priestoru, kde každý čakal, kým vyhlásia jeho poradové číslo, aby si prevzal certifikát s informáciou o pozitívnom alebo negatívnom výsledku.

Môj pohľad administratívneho pracovníka bol trochu iný od okamihu, ako som si uvedomila, že mi je naozaj ľúto, že ako obec sme na ihrisku tento rok nič neorganizovali a že je množstvo ľudí, s ktorými sa stretávam len na podujatiach a ktorých som tento rok videla prvýkrát až počas testovania. Preto som si dovolila iný uhol pohľadu. Viacerých som vás vítala na našom jedinečnom spoločenskom podujatí, ani vstupné som nepýtala, ale dokonca zadarmo tombolové lístky rozdávala, do tomboly sa stačilo zaregistrovať len „troškou soplíka“ a potom čakať na žrebovanie a bez váhania som dávala sľuby, že vás určite do 20 minút vyžrebujú, pretože tí dvaja v zelenom (vojaci), ktorí to mali na starosti, každú chvíľu nejaké číslo vyvolávali a dokonca samé obálky rozdávali... Dúfam, že toto odľahčenie nikoho neurazilo, len som sa snažila vás rozveseliť - tak ako to obvykle robím v chladnom počasí v trochu inom kostýme počas vianočných trhov.

Prvá sobota bola najhektickejšia. Zrána sa už pred testovaním vytvoril dlhý rad – veľa spravili informácie z prvotného testovania v 4 kritických okresoch, kde ľudia čakali aj niekoľko hodín. Našťastie ešte v priebehu dopoludnia sa nám darilo skracovať rad aj čakaciu dobu na testovanie. Poobedie sa už nieslo v pokojnejšom duchu, s čakacou dobou menej ako 15 minút. O čo viac práce bolo v sobotu, o to menej bolo v nedeľu, kedy sme ľudí vybavovali viac-menej priebežne. Ďalší víkend bol už pre nás rutinou, pracovali sme takmer v rovnakom zložení ako prvý víkend, možno o trochu uvoľnenejší ako týždeň predtým. To už sme vedeli, že si aj doobeda a poobede môžeme urobiť pauzu a v klude si vypiť horúci čaj alebo kávu, pretože bolo chladnejšie ako týždeň predtým a aj keď sme tam mali ohrievače, predsa len nám po čase ostávalo zima. Ľudia prichádzali priebežne a všetkých sme takmer priebežne aj vybavovali.

Záver tohto článku patrí poďakovaniam. Prvé poďakovanie smeruje k vám, ktorí ste sa prišli dať otestovať. Bez ohľadu na to, či ste tam prišli z donútenia alebo dobrovoľne, veľmi dobre nám padli vaše slová vďaka za to, že sme tam pre vás; vaše pochvaly za to, ako to máme dobre zorganizované, za vaše prejavy spokojnosti s vybavením. Každé pochvalné a láskavé slovo nás príjemne hrialo pri srdci. No a k čaju či káve nám veľmi chutili dobroty, ktoré ste nám viacerí na ihrisko priniesli, zdravotnícky personál bol veľmi potešený sponzorským darom – termoprádnom od firmy Rutex. Za všetko vyslovujem v mene nás všetkých jedno veľké ďakujem.

Druhé veľké ďakujem chcem vysloviť všetkým, ktorí sa na príprave a realizácii testovania na ihrisku podieľali. Bola radosť s vami spolupracovať.

(mh)

(Ne) stretnutie so seniormi

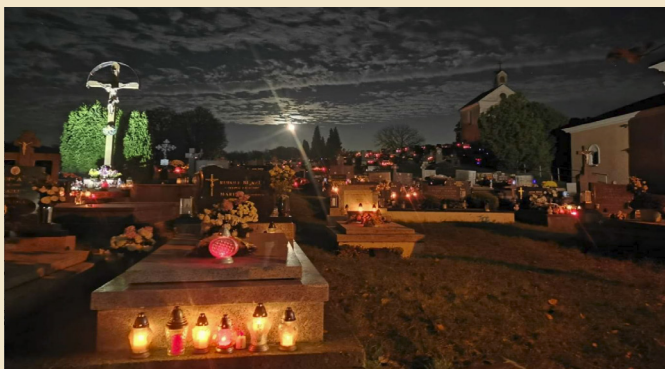

Október označujeme ako Mesiac úcty k starším. Každoročne v našej obci pozývame seniorov nad 70 rokov na spoločenské podujatie, aby sme si spoločne sadli, porozprávali sa, potešili sa pri kultúrnom programe. Tento rok sa stretnutie nemohlo konať. Bolo však jasné, že musíme nájsť spôsob, ako dať najavo, že na seniorov nezabúdame, že koronavírus nevmazal našu vďačnosť za všetko, čo pre nás naši seniori vykonali. A mnohí ani po odchode do dôchodku neostali nečinní, stále v rámci svojich síl a možností sú aktívni a pomáhajú, kde a kedy treba.

Preto sme si uctili našich starších spoluobčanov aspoň tak, ako nám okolnosti dovolili. Starosta obce Jaroslav Mego pripravil príhovor, ktorý sme v písomnej forme odovzdali každému seniorovi nad 70 rokov spolu so sladkou pozornosťou. S kolegyňou Jankou a poslancom obecného zastupiteľstva Zdenkom Macharom sme v priebehu 2 dní zazvonili pri dverách 251 obyvateľov Drietomy. Aj keď okolnosti nedovoľovali vstupovať do príbytkov, bolo nám potešením vidieť sa s vami všetkými, zvlášť s tými, ktorí majú obmedzený pohyb a zdržiavajú sa len v svojich domovoch. Vďaka tejto situácii mali tie naše rozhovory na ulici, na dvore či pri vchodových dverách oveľa väčšiu hodnotu ako inokedy. Naozaj nás mrzelo, že sme nemohli prijať pozvania na posedenie, kávu, čaj, pohárik vína či dokonca obed. Ďakujeme za všetky vaše láskavé prijatia a aj touto cestou želáme všetkým pevné zdravie, radosť z každodenných maličkostí a každý deň dôvod pre úsmev na tvári.

(mh)

Pietna spomienka na zosnulých

V dušičkovom čase - pri príležitosti spomienky na všetkých zosnulých okolo dátumu 1. november - navštevujeme cintoríny oveľa viac ako inokedy cez rok. V Drietome obvykle inštalujeme a na niekoľko dní pred a po prvom novembri sprístupňujeme v Dome nádeje na katolíckom cintoríne Pietnu spomienku na zosnulých, ktorí nás opustili za posledných 12 mesiacov a na drietomských cintorínoch snívajú svoj večný sen. Mnohí návštevníci cintorínov, obyvatelia i rodáci, ktorí tu už nebývajú, sa v Dome nádeje radi zastavia a zaspomínajú na tých, ktorých poznali.

Tento rok pre zákaz vychádzania koncom októbra nemalo zmysel robiť spomienku v Dome nádeje. Ale hľadali sme spôsob, ako v tejto tradícii pokračovať. Dalo sa predpokladať, že návštevy cintorínov budú rozložené do viac dní, ako bývalo zvykom. Preto sme potrebovali verejne stále prístupný priestor, ako najvhodnejší sa ukázala obecná tabuľa na katolíckom cintoríne pri dolnej bráne. Stačilo fotky a údaje o zosnulých spracovať do nového formátu tak, aby sa na tabuľu všetko zmestilo. Návštevníci katolíckeho cintorína sa mohli pri tabuli zastaviť počas celého novembra, aby zaspomínali a možno v duchu vyslovili modlitbu za tých, ktorí už nie sú s nami.

(mh)

Vážená pani lekárnica

Preleteli po Drietome také noviny,
že v drietomskej lekární Jantár
sa končia otváracie hodiny.

1. júla sa lekáreň zatvorí,
ale 26 rokov v Drietome, to už o niečom hovorí.
Pani PharmDr. Janišová Božena
prispela v starostlivosti „do vienka“,
keď pacienti, občania širokej verejnosti,
hľadali u Vás lieky na zdravie i na bolesti.

Ťažko sa hľadajú slová, keď prídu chvíle lúčenia
a máme povedať „tak sa majte a dovidenia“.
Iste si budete pamätať, čo dobré Vás v Drietome
postretalo,
a na horšie aby sa zabúdalo.

Prajeme Vám v ďalšom živí,
nech Vám hviezda z neba svieti,
s vnučkami si užívajte,
na nás v dobrom spomínajte.

Pevné zdravie nech Vám slúži,
ako ranná rosa ruži,
nech Vám kvitne lásky kvet
a teší Vás tento svet.

Nech sa Vám dni radostné množia
a nech Vás naďalej vedie ruka Božia!

Pri príležitosti ukončenia činnosti pani lekárnice
s úctou napísala Emília Bátovská 24.6.2020

Rekonštrukcia miestnej komunikácie

Určite ste si všimli stavebné práce a s tým aj spojené obmedzenia pohybu, prašnosť, dočasne zhoršenú kvalitu bývania a rôzne neduhy, ktoré v našej obci priniesla rekonštrukcia miestnych komunikácií v ulici Žabacej, Biskupskej, Rádek a Kraľovany. K tejto rekonštrukcii bolo možné pristúpiť na základe dlhodobého úsilia a vykonania obrovského kusu práce mojich predchodcov – či už p. Viliama Ištoka alebo p. Jozefa Kluku, ktorí zabezpečili uloženie všetkých inžinierskych sietí (plynu, vody, kanalizácie). Okolo rekonštrukcie bolo veľa šumu, ale aj veľa problémov. Niektorí obyvatelia si v rámci rekonštrukcie chceli riešiť susedské spory, hľadali spôsoby, ako rekonštrukciu zamedziť, prípadne zmeniť. Samozrejme, každá rekonštrukcia prináša isté obmedzenia. Ľuďom sa menia návyky, menia sa odtokové vlastnosti ich dvorov, menia sa podmienky na parkovanie ich osobných vozidiel, vstupy na pozemok a podobne.

Každá rekonštrukcia má svoje riziká a prakticky každý deň sa objavovali nové problémy, ktoré sa museli riešiť ihneď na mieste a riešenia sa museli hľadať urgentne. Pri zadávaní projektu som mal víziu, že cesta má byť riadne odvodnená, má byť riadne osvetlená a hlavne má byť pri nej chodník pre peších, aby chodec pri tejto ceste bol maximálne chránený a cítil sa bezpečne. No nie vždy ide všetko podľa predstáv.

Máme určité možnosti z hľadiska odtokov. Hrozilo, že v Kraľovanoch sa nebude môcť cesta zrekonštruovať, pretože priepust na dažďovú kanalizáciu je len v 40 mm prevedení, čo je na tak veľkú plochu asfaltových povrchov z hľadiska noriem málo. Naozaj to vyšlo len o chl, aby nám to odobril Slovenský vodohospodársky podnik a aby sme mohli vydať stavebné povolenie. Pri budovaní dažďovej kanalizácie sme neustále narážali na problémy, pretože dažďovú kanalizáciu križuje nespočetné množstvo vodovodných, plynových, kanalizačných, telefónnych prípojek a podobne a s kanalizačnou rúrou neuhnete ako s vodovodnou hadicou. Muselo sa to niekoľkokrát meniť a hľadať riešenie tak, aby sme stále vychádzali v spáde a aby sme nepoškodili cudzí majetok.

Ukladanie obrubníkov tiež nevychádzalo podľa predstáv. Museli sme hľadať kompromisy a niektorí občania sa cítili ukrivdení, že to nerobíme tak, ako si to oni predstavujú a želajú.

Súbežne sa realizovala pokládka optickej siete, aby sa v budúcnosti cesta nemusela zbytočne rozkopávať. Osadili sa nové stĺpy verejného osvetlenia, do zeme sa vložili káble k osvetleniu aj obecnému rozhlasu.

Zrekonštruovali sa niektoré objekty. Na Rádku pri Božej muke Svätá trojica sa upravilo okolie, vypieskovalo sa a opravilo pôvodné oplotenie, spravilo sa nové osvetlenie tejto pamiatky.

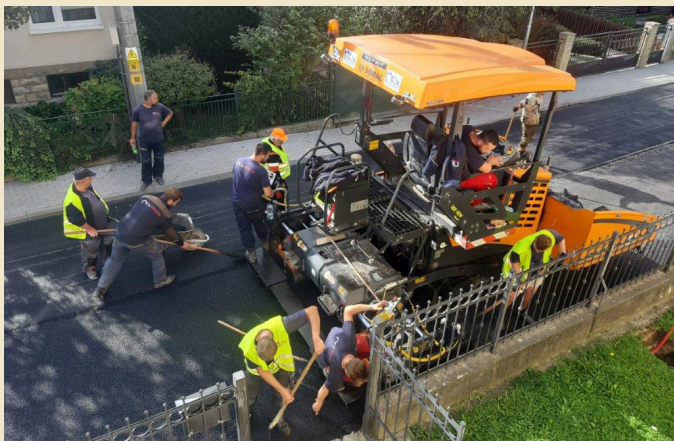
Odhalila sa obecná studňa na Rádku, ktorá je jednou z najstarších studní v obci. Celá je vykladaná kameňom. Studňu sme chceli zachovať a určitým spôsobom aj zatraktívniť. Studňa je na trase turistického chodníka červenej značky, ktorá je veľmi frekventovaná a turisti sa pri tejto studni aj v minulosti zastavovali a chceli sa ovlažiť a umyť. Preto som sa rozhodol, že túto studňu sfunkčnime.

Rekonštruje sa tiež ďalšia studňa na Biskupskej ulici pri Ľudovom dome. Aj táto studňa je celá z kameňa, pri údržbe sa v minulosti vložili do studne betónové skruže. Je zaujímavá tým, že stojí pred domom, v ktorom v minulosti žil richtár obce Ján Pilko a práve o tejto studni má byť najznámejšia drietomská pieseň, ktorú zložil pán Pavol Stopka – „V richtárovej studni“. Práce na rekonštrukcii komunikácií sa časovo natiahli aj preto, že sa museli riešiť vzniknuté problémy prácami naviac. Jednou z takýchto prác je komunikácia za budovou pošty. Mám za to, že celý tento priestor treba sprístupniť ľuďom, aby už nemuseli chodiť po blate a aby sa parkovo upravil tak, aby dôstojne reprezentoval našu obec. Poštu, zdravotné stredisko či obchod u pána Šargavého navštevuje veľa ľudí, preto chcem, aby toto miesto bolo skultúrené.

Aj naša obec uviazla v pavučine problémov verejného obstarávania. Nie všetky práce sa vykonali v takej kvalite a v takom časovom úseku, ako by som si prial. Avšak museli sme sa držať zákona o verejnom obstarávaní, do ktorého sa mala právo prihlásiť akákoľvek firma a jediným hlavným kritériom pri takýchto súťažiach je cena. Stáva sa, že sa prihlási firma, s ktorou nemáte žiadne skúsenosti a napriek tomu ju musíte akceptovať. Na druhej strane musím podotknúť, že víťazná firma sa nám snažila vychádzať maximálne v ústrety, či už pri riešení objavujúcich sa problémov v rámci rekonštrukcie a pri prácach naviac. Rok dopredu som informoval o tejto rekonštrukcii a upozorňoval ľudí, aby si porobili všetky inžinierske prípojky (elektrinu, vodu, kanalizáciu, plyn). Žiaľ, našlo sa veľa nezodpovedných, ktorí toto riešili až v hodine dvanástej. Firma bola ochotná urobiť tieto prípojky, aby sme v budúcnosti nemuseli vydávať rozkopávkové povolenie – čo vydávať ani nebudeme.

Pri asfaltovaní sa nepodarilo dodržať niektoré sklony, čo sme reklamovali a bolo treba doplniť 4 uličné vpuste, aby na ceste nikde nestála voda a netvorili sa kaluže. V tomto firma tiež vyšla v ústrety a bola aktívna pri odstraňovaní nedostatkov a problémov. Verím, že táto rekonštrukcia skvalitní bývanie a budú s ňou spokojní nielen občania, ktorí v týchto častiach obce bývajú, ale všetci, ktorí navštevujú zdravotné stredisko, poštu, obecný úrad, cintoríny i oba naše kostoly.

-Jaroslav Mego, starosta obce-

Drietomskí futbalisti

Hoci sa jesenná sezóna pre klub OFK Drietoma skončila predčasne kvôli nepredvídateľnému šíreniu vírusu, naše tímy stihli odohrať niekoľko zápasov, a preto nastal čas si zrekapitulovať ich pôsobenie. Začneme od našich najmladších talentov. Tím prípravky vedie už stabilne Vladimír Sulo, ktorý chalanov učí základy hry a fair play. Najväčšiu radosť máme z počtu mladých futbalových nádejí v klube, kde sa na jednom tréningu dokáže stretnúť bezmála 20 detí s futbalovým nadšením. Trénerovi prípravky pomáhajú aj ochotní rodičia, ktorí výraznou mierou zjednodušujú priebeh tréningov a prispievajú k rozvoju futbalových zručností, za čo im patrí vďaka. Výsledky v tejto vekovej kategórii nehrajú dôležitú úlohu, tu sa snažíme zamerať na nadobudnutie potrebných futbalových kvalít, čím uľahčujeme ich prechod do vyšších vekových kategórií.

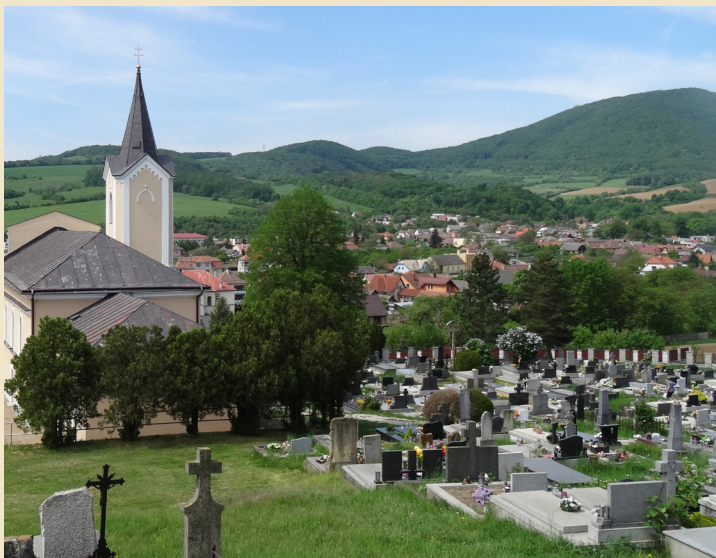
Dostávame sa k tímu žiakov. Tím pod taktovkou Adriána Babrnáka v jesennej časti podával kvalitné výkony, podporené aj jednoznačnými víťazstvami. Dokázali sme bodovať v piatich zo šiestich zápasov a bojujeme o popredné pozície v lige. Po dlhoročnom trápení a nedostatočnom počte chalanov sa zmenené tréningové podmienky a jednotky pretavili aj do odpovedajúcich výsledkov. Počas leta sme absolvovali aj krátke víkendové sústredenie, kde sme utužili partiu a nabehali potrebné kilometre, ktoré počas jesennej časti chalani zužitkovali na ihrisku. Teší nás veľký záujem žiakov, ktorí vytvorili skvelú partiu a už sa nevieme dočkať jarnej časti súťaže. Takisto ďakujeme aj rodičom, ktorí pomohli zorganizovať sústredenie a za ochotu pomôcť s odvozom chalanov na ihriská súperov.

Keďže vidíme stúpajúce počty v nižších vekových kategóriách, rozhodli sme sa v jesennej časti znovu otvoriť aj tím dorastencov. Tím vedený staronovým trénerom Romanom Lackovičom výsledkovo neoslnil, ale chalani vytvorili dobrú partiu a veríme, že v jarnej sezóne sa prebudia aj bodovo. Kvalita hry mala v posledných zápasoch stúpajúcu tendenciu, avšak v tejto časti nám nebolo súdené získať ani bod. Vidíme veľký potenciál v končiacom ročníku u žiakov, ktorí by už v budúcej sezóne mohli dotvoriť základnú kostru tímu dorastencov. Síce sme skončili na chvoste tabuľky, ale cítime, že sa to v budúcnosti môže len zlepšovať.

Dostávame sa k mužom. Patrí nám siedme miesto z deväťčlennej skupiny a výsledkovo sme sa trápili. Príchod mladších hráčov ku koncu jesennej časti priniesol herné osvieženie, no výsledkovo sa to neprejavilo. S odretými ušami sme v poslednom kole pred prerušením zdolali Skalku, avšak herne sme sa natrápili. Do jarnej časti budeme musieť nájsť stratenú chuť po futbale a spevniť ducha kabíny, pretože z mnohých strán nevidíme taký entuziazmus. Sezóna nebola ideálna, avšak tiež veríme, že v ďalších častiach sa ponaučíme zo svojich zakopnutí a dostavia sa aj výsledky. Touto cestou ďakujeme aj fanúšikom a podporovateľom, bez ktorých by zápasy nemali tú správnu atmosféru.

-OFK Drietoma-

Obnova nájmu hrobového miesta k 31.12.2020

V roku 2010 Obec Drietoma uzatvárala s občanmi Zmluvu o nájme hrobového miesta na pohrebiskách obce Drietoma. Následne väčšina nájomcov zaplatila nájomné za hrobové miesta na obdobie 2011 - 2020. Upozorňujeme nájomcov, že nájom na ďalšie obdobie 2021 - 2030 je potrebné zaplatiť do 31.12.2020. Poplatok je nezmenený: 33 eur – hrobové miesto dospelého, 10 eur – hrobové miesto dieťaťa.

Občan, ktorý nechce pokračovať v nájme hrobového miesta, musí na obecnom úrade spísať záznam o vzdaní sa hrobového miesta. Tiež je potrebné na obecnom úrade riešiť situáciu, keď sa v rámci rodiny dohodne presun nájmu hrobového miesta na iného člena rodiny (potrebná je prítomnosť terajšieho aj budúceho nájomcu).

Kontrolu termínu zaplateného nájmu môžete zistiť osobne, telefonicky na obecnom úrade kedykoľvek počas úradných hodín na tel. 032 6499 224 alebo mailom na mailovej adrese: pokladna@drietoma.sk. Rovnako môžete požiadať aj o údaje k bezhotovostnej platbe nájomného.

DRIETOMSKÉ ZVESTI — noviny obce Drietoma. Redakčná rada: Mgr. Monika Hoštáková, Jana Pálešová, JUDr. Ing. Vladimíra Barišová, Mgr. Daniela Špačková, Jaroslav Mego. Evidenčné číslo MK SR: EV 4264/11. Periodicita vydávania 3x ročne. Vydavateľ: Obec Drietoma, 913 03 Drietoma 29, IČO: 00311529, tel. 00421326499224, mail: obec@drietoma.sk, web: www.drietoma.sk. ISSN-1338-8819. Vaše príspevky doručte na obecný úrad v tlačovej alebo elektronickej podobe. „Tlačiarenský škriatok úraduje“. Grafická úprava, tlač a zalomenie: CORETA a.s. Bytča.